

## UIT DE LITERATUUR

Wij hopen deze rubriek belangrijk uit te breiden door in den vervolge van alle voorname buitenlandsche tijdschriften geregeld een referaat te doen verschijnen. Wij hadden het genoegen ons daartoe de medewerking te kunnen verzekeren van de Heeren:

*W. L. van Andel; S. F. Göttlich, A. Wartena en  
L. M. Willemse.*

REDACTIE.

---

### *Ontploffing in den mond bij een operatie.*

The Journal of the Amer. Med. Ass. van 7 Nov. '25 bevat een mededeeling over een geval van ontploffing in den mond van een jongen, die in een der Londensche ziekenhuizen wegens een kaakbreuk werd geopereerd. Deze mededeeling is in het Ned. Tijdschr. v. Geneesk. en in andere tijdschriften gerefereerd.

De tanden waren met alcohol gereinigd en werden met heete lucht bespoten om ze droog te houden, met het oog op het vastcementeeren van het bevestigingsapparaat. De bedwelming geschiedde met een zuurstof-aether-mengsel. Vermoedelijk door menging van heeten alcohol damp en aether greep een ontploffing plaats in den mond van den jongen, die binnen tien minuten aan een acute haemorohagie was bezweken.

De Chirurg, Dr. Percival Cole, had in den oorlog 1600 kaakoperaties op deze wijze verricht zonder een enkel ongeval.

Fr.

---

### *Leukoplakia buccalis.*

The Journal of the Amer. Med. Ass. van 14 Nov. '25 publiceert een voordracht van Howard Fox over Leukoplakia bucc. naar aanleiding van 40 door hem waargenomen gevallen.

Fox constateert evenals Maderna, dat tongrug, lipslimvlies en tandvlesch de plaatsen van voorkeur voor deze aandoening

zijn. In ongeveer de helft der gevallen hadden de patiënten geen subjectieve klachten. De essentiele oorzaak is onbekend. De ziekte komt voornamelijk voor op middelbaren leeftijd, zelden bij de vrouw. Het beroep speelt geen duidelijke rol. Syphilis schijnt praedisponerend te werken; in de minderheid der gevallen kon syphilis beslist worden uitgesloten. De Leuk. is op zich zelf geen syphilitisch proces.

Verschillende lokale prikkels werken praedisponerend: tabak, alcohol, gecarieerde en scherpe tanden, gastro-intestinale storingen.

De ziekte is vaak een voorlooper van carcinoom, ofschoon het proces jarenlang kan bestaan zonder dat er van eenige maligne nieuwvorming sprake is.

De Leuk. is zeer weerspanning, maar verdwijnt soms spontaan. Een antisymphilitische behandeling brengt geen genezing, heeft hoogstens een gunstigen invloed op de subjectieve verschijnselen. Van veel meer belang is de prophylaxis: het wegnemen van alle lokale prikkels. Men verbiede het rooken uit pijpen, desnoods het rooken geheel, behandel de tanden, verbeter de prothesen enz. Wanneer met deze maatregelen vroegtijdig wordt begonnen, blijft het ziekteproces in ieder geval beperkt. De meeste patiënten komen echter niet vroeg genoeg onder behandeling, omdat zij geen klachten hebben.

Zoolang er geen neiging tot ulceratie is, behoeft niet krachtiger te worden ingegrepen. Bij ulceratie is cauterisatie aan te bevelen. Men gebruike daartoe geen chemische caustica; deze schaden. Men heeft therapeutisch van alles beproefd: electrolysis, koolzuursneeuw, oververhitte lucht, X-stralen, radium. Radium en de galvanocauter worden tegenwoordig het meest toegepast. Fox heeft daarmee echter weinig resultaat bereikt; recidiveering en verspreiding der vlekken kwamen vaak voor.

Bij de discussie wees Dr. Hazen er op, dat in meer dan de helft van de gevallen, waarin de ziekte voornamelijk op den tongrug zetelt, syphilis aanwezig is. Maar vaak zien wij op vergevorderden leeftijd een Leukoplakie optreden op het wangslijmvlies, ter hoogte van het oclusievlak der kiezen, die graadueel van de gewone Leukoplakie verschilt. Hij wil dezen vorm liever Leukokeratosis noemen. Hier is van syphilis geen sprake. Hazen heeft vele gevallen gezien, waar Vincent's infectie van het tandvleesch de Leuk. veroorzaakte, welke onmiddellijk na de extractie der tanden verdween.

De voordracht bevat niets nieuws en ademt die geest van onzekerheid, waardoor de Leuk. zich historisch zoowel als therapeutisch steeds heeft gekenmerkt.



Ref. heeft het artikel echter vrij uitgebreid weergegeven, omdat het ongeveer alle vragen, welke in de loop der tijden zijn opgekomen, in het kort aanroert.

Wie zich beter wil oriënteren, raadt Ref. aan, het in 1924 verschenen boek van Dr. R. Nogué (*Maladies de la Bouche*) op te slaan. Deze heeft een uitgebreid hoofdstuk aan de Leuk. gewijd en zijn conclusies getrokken uit vrij wat grootere statistieken dan die van Fox (Erb 240 gevallen, Fournier 324 gevallen). Ten opzichte van de therapie, die in weinige regels wordt afgedaan, laat Nogué ons echter in het onzekere.

Fr.